

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ ІІІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПАРТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 32 (1525). 21 ЖОВТНЯ 1983 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ІІІ УНІВЕРСИТЕТСЬКА

26 жовтня в житті колективу університету вихованні молоді, пам'ятаючи, що головний критерій оцінки діяльності кафедр суспільних наук, як і всіх кафедр, — підвищення свідомості студентів.

Питання організованості, зміцнення трудової дисципліни стають обов'язковою умовою для успішної роботи кожного факультету, кожної кафедри, відділу. Виховувати почуття відповідальності до свого професійного обов'язку, до своїх громадських справ — першорядне завдання партійних організацій підприємств, всієї партійної організації університету.

Сьогодні увага комуністів, усіх радянських людей, прогресивного людства прикута до Заяви Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, яка є документом величезного політичного значення, глибоко і всебічно виражає курс Комуністичної партії і Радянської держави на відвернення загрози ядерної війни, зміцнення загального миру. Комуністи університету висловлюють своє гаряче схвалення внутрішньої і зовнішньої політики партії і уряду, прагнуть зробити гідний внесок у розв'язання соціально-економічних завдань ХІ п'ятиріччя.

Справою всієї партії, кожного комуніста на червневому Пленумі ЦК КПРС названа ідеологічна робота. Як вона проходить в тій чи іншій первинній партійній організації? Яка її ефективність? Які недоліки ще треба ліквідувати? Всі ці питання повинні бути в центрі уваги комуністів, знайти своє відображення в виступах делегатів. На конференції, звичайно, не можна обійти питання організаційно-партійної роботи, розстановки кадрів, вдосконалення стилю роботи партійних організацій, питання політнавчання.

Чимало турбот у партійного комітету, і одна із найважливіших сьогодні — розвивати активність кожного члена колективу у здійсненні завдань, поставлених ХХХІ з'їздом КПРС і наступними пленумами ЦК партії.

Вся організаційна і масово-політична робота партійних, профспілкових, комсомольських організацій в колективі повинна, як того вимагає ЦК КПРС, тісно поєднуватися з розв'язанням конкретних господарсько-політичних завдань, зміцнення дисципліни і організованості на всіх ділянках.

В Одеському ордену Трудового Червоного Прапора державному університеті імені І. І. Мечникова понад тисячу комуністів, 23 первинних партійних організацій, в котрих уже відбулись звітно-виборчі збори. З почуттям високої відповідальності зустрічають члени КПРС звіти і вибори. Сьогодні вони поглиблено аналізують виконану роботу.

Головна увага була зосереджена на питаннях підвищення якості підготовки молодих спеціалістів для народного господарства, ефективності наукових досліджень, виховання підрастаючого покоління в дусі беззавітної відданості Комуністичній партії, Батьківщині, ідеям марксизму-ленінізму.

Важливою формою політичного виховання студентів стали кафедральні студентські клуби на ряді факультетів, а також зустрічі «За круглим столом» в гуртожитках з керівниками університету. Заслужене схвалення робота клубу контрпропаганди при кафедрі історії СРСР. Важливу роль у вирішенні ідеологічних питань покликані відіграти кафедри суспільствознавчих наук. За звітний період їх робота поліпшилась. Проте, як відзначили на партзборах комуністи, тут є ще багато невирішених питань і недоліків. В світлі рішень червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова слід рішуче підвищити роль кафедр суспільних наук у

КОМУНІСТИ! БУДЬТЕ В АВАНГАРДІ
ВСЕНАРОДНОЇ БОРОТЬБИ ЗА ВИКОНАННЯ
ІСТОРИЧНИХ РІШЕНЬ ХХХІ З'ІЗДУ
ПАРТІЇ, ЛИСТОПАДОВОГО І ЧЕРВНЕВОГО
ПЛЕНУМІВ ЦК КПРС!

(Із Закликів ЦК КПРС до 66-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ІСТОРИКИ В РАДГОСПІ

Студенти історичного факультету, ударно попрацювавши на радгоспних полях, з радістю усвідомлюють, що виконали свій обов'язок на високому рівні і зробили посильний вклад у Продовольчу програму.

Стільки тепер спогадів про час, проведений на полях, коли майже всі студенти — комсомольці і комуністи — проявляли максимум свідомості, щодня видаючи, як правило, по півтори, дві, а то й більше норм. Ось декілька із кращих наших друзів, чий імена ніколи не сходили з Дошки пошани: Н. Дерменжі, Л. Базилевич, Л. Злобіна, С. Горнов (ІІ курс); С. Павлюк, Л. Циганенко, О. Непотенко (ІІІ курс); М. Харков, М. Карагяур (ІV курс) та інші. Важко знайти день, коли всі юнаки і дівчата значно не перевищували б норми на збиранні винограду.

А як піднесено, невтомно попрацювали наші вантажники, від яких так багато залежало зокрема, — поставання збирачів кошиками та коли потрібно було вивозити зібраний виноград. Серед них особливо виділялися О. Мироненко, І. Острецов, О. Гулик (ІІІ курс), В. Агапов (ІІ курс), І. Дубков, Ю. Іванцев (ІV курс), котрі з честю справилися зі своїми важкими обов'язками.

Перед нашим загоном відразу було поставлено завдання: щоб не було жодного залишеного на полі кошика з виноградом, жодного марно витраченого, кілограму! Наш штаб організував постійно діючий контроль

за якістю роботи всіх студентів, ударно очолювали студент ІІ курсу П. Мильчев, командир загону доцент О. В. Гонтар, комісар загону викладач В. П. Щетніков.

Працювали ударно і ті, хто в перші дні відставав, з часом зумів підтягнутися: незручно йти позаду своїх друзів-ударників і красуватися в «Блискавці».

Працювали на різних ділянках, в тому числі і на поливанні полів. На цій роботі особливо відзначилися студенти М. Михайлуца, В. Деменко, В. Гамаров (ІV курс), І. Бубнов, Ю. Зуев (ІІІ курс), які виконували норму на 150 процентів.

Наш бойовий загін старався не тільки для «особистої скарбнички». Частина зароблених грошей ми перерахували в фонд обласного штабу будівельних загонів, понад 300 крб. — в Фонд миру, а останній день працювали в фонд радгоспу.

Звичайно, це не значить, що наше сільське життя проходило без протиріч. Окремих студентів доводилось підтягувати і словом і навіть доганою.

А в цілому студенти проявили високу свідомість і добросовісність, весь виноград був зібраний вчасно. Увечері нас чекав веселий відпочинок з вогнищем біля річки, з піснями і танцями. Від правління радгоспу ми одержали щире подяку. Ударна робота на колгоспних полях запам'ятається на все життя.

А. ФЕСІК,
студент ІV курсу
Істфаку.

ДО ВІДОМА ДЕЛЕГАТИВ
ІІІ ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ЗВІТНОВИБОРЧОЇ ПАРТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Регістрація делегатів конференції проходитиме з 9.00 до 17.00 в приміщенні парткому університету (вул. Петра Великого, 2, кім. № 31).

Початок роботи конференції 26 жовтня о 14.00.

В ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні партійного комітету університету було заслухано питання про стан науково-дослідницької роботи кафедри політичної економії в світлі вимог червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю з цього питання виступив зав. кафедрою політекономії професор О. Г. Лобунець. Свідповідь зробив голова комісії парткому професор П. Р. Стависький. В обговоренні взяли участь професори М. М. Якупов, Л. О. Ануфрієв, І. П. Зелінський, секретар парткому доцент Л. Х. Калуст'ян.

Було відзначено, що колектив кафедри політекономії в цілому активно веде в цій п'ятирічці науково-дослідницьку роботу з актуальної тематики,

бере участь в розробці комплексної республіканської програми наукових досліджень. Кафедра систематично виконує науково-дослідницьку роботу за госпдоговорами з рядом підприємств Одеси. За останні роки кафедрою виконана робота по соціологічним дослідженням на виробничому об'єднанні «Одесаенерго», «Холодмаш», «Поліграфмаш» і на заводі «Кіна».

Кафедра систематично розглядає і обговорює на своїх засіданнях питання науково-дослідницької роботи, тут діє науковий семінар.

Разом з тим партком звернув увагу на недоліки в науково-дослідницькій роботі кафедри політекономії. Кафедра ще недостатньо координує

свої дослідження з іншими виконавцями республіканської комплексної програми. Деякі викладачі не ведуть активної наукової роботи, мають мало публікацій. Повільно йде підготовка до видання колективної монографії. В постанові парткому говориться про те, що слід більш повніше використовувати науковий потенціал кафедри, частіше публікувати свої праці у всеосяжній і республіканській пресі, ширше вести науково-популяризаторську роботу.

Партійний комітет університету зобов'язав кафедру посилити науково-дослідницьку роботу в світлі рішень червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, направити всі сили викладачів на виконання тем з актуальних проблем розвинутого соціалізму.

На засіданні партійного комітету ОДУ було заслухано

питання про підготовленість університету до роботи в зимових умовах. Проректору І. Г. Рутівському, головному інженеру АГЧ О. В. Нецаєву наказано на необхідність завершити в найкоротші строки всі роботи по підготовці будівель, гуртожитків, аудиторій, лабораторій — всіх приміщень університету до зими.

Партійному бюро АГЧ необхідно встановити строгий контроль за виконанням всіх робіт по підготовці об'єктів до зими, усунення недоліків, що викриті під час перевірки об'єктів комісією.

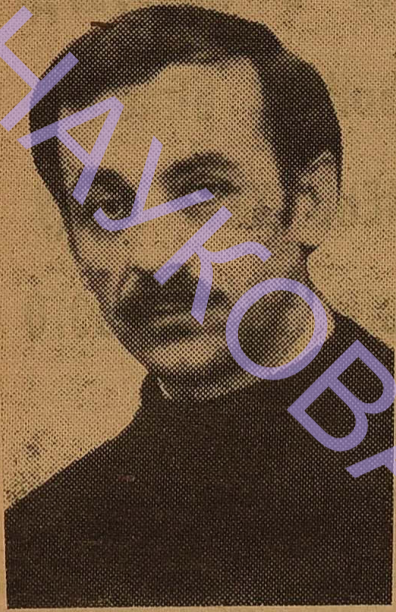
На засіданні парткому з інформацією про виконання НДР з цілевих комплексних програм і завдання народгосподарського плану розвитку республіки, країни і ДКНТ виступив проректор з наукової роботи ОДУ професор І. П. Зелінський.

РАДЯНСЬКІ ВЧЕНІ! ПІДВИЩУЙТЕ РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ДОСЛІДНИХ РОБІТ!
АКТИВНО СПРИЯЙТЕ ВПРОВАДЖЕННЮ ДОСЯГНЕНЬ НАУКИ У ВИРОБНИЦТВО!

(Із Закликів ЦК КПРС до 66-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

РОЗПОВІДІ ПРО ДЕЛЕГАТИВ

«На найвищому тонусі»

жити життя з повноцінною творчою віддачею.

От взяти лише сьогоднішній день. М. П. Коваленко провів уже дві лекції, віддав школу, де він керує підпрактикою, зараз готується до засідання кафедри, на якому звітуватиме про свій виступ на Всесоюзній конференції в м. Свердловську, присвяченій властивостям металургійних розплавів, візьме участь в засіданні партійного бюро, чекає своєї черги справа про хід виконання факультетом соціалістичних зобов'язань в розвитку науки у світлі постанови ЦК КПРС про прискорення науково-технічного прогресу в народному господарстві, в якій необхідно чітко і логічно показати панораму наукової діяльності вчених фізиків на весь 1984 рік, вияснивши одноразово, наскільки нові завдання реальні і відповідають постанові. А ще студентський науковий гурток — своєрідна кузня майбутніх вчених кадрів. І безліч інших справ.

Микола Павлович, радісно збуджений, повернувся із школи на кафедру, ловлячи момент, бесідує з ним.

— Що, студенти в школі порадували?

— Ще й як! І не тільки тим, що добросовісно, з вогником ведуть заняття, обладнують кабінети, організують цікаві вечори, активно вживаються в майбутню професію (дирекція школи дуже задоволена ними), а й тим, що підтверджуються мої багаторічні спостереження: як тільки студент дійшов до III курсу, по-справжньому зайнявся науковими проблемами кафедри, то за останні два-три роки нібито перероджується, стає зовсім іншою людиною — фахівцем. І помічаєш таку дивну зміну саме на підпрактиці. На кафедрі щороку навчається 15—17 студентів. Очевидно, саме в такому навчанні криється «секрет» виховання майбутнього спеціаліста.

Я вже знаю, що Коваленко говорить тільки про такі факти, котрі вивірені життям, або повинні такими стати в найближчому майбутньому.

Найближчим часом наші комуністи вирішили чіткіше і глибше координувати наукові дослідження на факультеті, більше уваги приділяючи господарській тематиці, збільшивши вклад фізиків у народне господарство. Ведеться боротьба проти окремих недоліків в нашій роботі, зокрема — проти дрібнотем'я. На сьогодні факультет дає державі близько 2 млн. крб. економічного ефекту, та для нашого колективу це далеко ще не межа...

А раніше з розмов з співробітниками кафедри я зрозумів, що на факультеті готується організація науково-технічної Ради, продумується статут — права, обов'язки кожного члена трудового колективу вчених, покликаних працювати сьогодні на вищому рівні — як того вимагають рішення червеного Пленуму ЦК КПРС, вимагає саме життя.

— Миколо Павловичу, мене щиро дивує і такий факт: нещодавно ви захистили докторську. А написали її, в основному, тоді, коли були

секретарем партбюро. Вічний потік лекцій і на факультеті, і в товаристві «Знання», бесід, суперечок в студентському науковому, громадських і партійних справах, підготовки до засідань, до конференцій, викладацьких і студентських, і — дисертація. Коли? Як?!

— Уявіть собі, що час, коли був секретарем парт-

бюро, для мене виявився найпліднішим: працював як ніколи — на найвищому творчому тонусі.

«На найвищому тонусі»...

Хіба з цього не випливає простий безпосередній висновок, що успіх любить надзвичайно працюючих, по-партійному завзятих, мислячих людей? Очевидно, не даремно в деканаті фізфаку так шкодують за тим, що Микола Павлович останнім часом переключився на наукову роботу, бо коли він учбову, то факультет був на висоті щодо успішності. А тепер...

— З тією роботою ніхто так не справлявся, як Коваленко, — сумовито констатує заст. декан К. М. Колейка. — Сотні справ у нього, дисертація, а він ледь не щодня після лекцій у викладацькій праці з групою студентів: підтягує, заохочує, піднімає. І результати ж були! А побачили б його, з яким ентузіазмом рік тому допомагав знімати документальну стрічку про наш факультет!...

Можна бути впевненим, що так само ретельно, завзято виконувалися партійні доручення й на інших ідеологічних фронтах — кураторському, агітаційно-масовому, стійної преси. Членом партбюро всього 14 років, а справ — здається виконувало їх не менше п'яти осіб. Така творча, життєдайна енергія! Звідки вона в людини — щасливий випадок, якраз обдарована натура, щедрі долі? І це, звичайно, є.

Та найголовніше, мабуть, в іншому: різнобічна діяльність вченого, викладача, комуніста М. П. Коваленка органічно цілісна в своїй основі, рухається силою одних і тих же творчих, моральних поштовхів і стремлень — свідомо, сумлінно, захоплено працювати на благо Батьківщини, всіма силами допомагати деканату, кафедрі, партбюро творити єдину і науково-технічну політику і політику формування в колективі атмосфери високої вимогливості і відповідальності за кожну справу. Бо тільки в ній, добре чи погано зроблений, починається наше прийдешнє. То ж робити її слід найкраще!

До цього й закликає нас життя комуніста фізичного факультету Миколи Павловича Коваленка, чим підписом в заліковій так дорожать студенти...

А. ЧЕРКАСЬКИЙ.

ПАВЛО ТИЧИНА

З братами-народами грядем
Ленінський прапор високо
над нами!
Дніпро плине в ритмах
нових і могучих,
а там і Волга в огнях у
блискухих...

Ударимо в струни, та
ударимо в дзвінкі, —
хай чують по світу: а хто
ми такі!
Це партію славить в сім'ї
побратимській
возз'єднаний, дужий народ
український!
(Уривок з вірша «Партію
славить народ український»).

Виховувати громадянина соціалістичного суспільства

Змістом, сутністю всієї діяльності партійної організації в наш час являється реалізація рішень червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

В матеріалах Пленуму, в виступах Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова на Пленумі і на зустріч з ветеранами партії міститься глибоке теоретичне і практичне обґрунтування значення актуальних питань ідеологічної, масово-політичної роботи в процесі вдосконалення розвиненого соціалізму. Перед партійними організаціями всіх ступенів поставлено завдання висунування ідеологічної роботи на перший план.

В умовах роботи вузівської партійної організації вона визначена положенням про те, щоб людина виховувалась у нас не просто як носій певної суми знань, але перш за все — як громадянин соціалістичного суспільства. Це положення вимагає глибокого переосмислення форм і методів роботи партійного бюро факультету, партійних груп кафедр і курсів, комсомольських організацій, Ради факультету і кафедр, професорсько-викладацького колективу, переорієнтації всього учбово-виховного процесу.

Не секрет, що раніше ми визначали якості студента, його громадський статус переважно успіхами в учбовій роботі, а діяльність викладачів кафедр і факультету оцінювалась процентним співвідношенням цифр п'ятибальної системи.

Проаналізувавши в світлі рішень червеного Пленуму позитивні і негативні сторони цієї системи, деканат, партбюро і кафедри намітали і здійснюють ряд конкретних заходів по ліквідації цих негативних сторін. Це перш за все посилення ідеологічної, ідейно-політичної спрямованості учбового процесу. З тією ж метою переглянуті робочі плани викладачів з читаних курсів, тематика контрольних, курсових і дипломних робіт, наукових гуртків та семінарів. Введені нові спецкурси для всіх видів навчання: «Актуальні проблеми комуністичного виховання на сучасному етапі», «Критика реакційної ідеології і політики сучасного сіонізму», «Критика ідейних основ українського буржуазного націоналізму» і ряд інших. При обговоренні відкритих лекцій і семінарських занять, оцінюванні знань студентів особлива увага звертається на їх методологічну спрямованість, наповненість глибокими ідеями, тісно пов'язаними з реальністю сьогоднішнього життя, на чіткість ідейних позицій викладача і студента. При проведенні екзаменів буде враховуватися мо-

ральне обличчя студента, його ідейні переконання, активність.

Сплановано заслуховування особистих звітів студентів спеціалізації на засіданнях кафедр, здійснюється наставництво викладачів над студентами.

З метою підвищення авангардної ролі комуністів вирішено на кожному засіданні партбюро і зборів партгруп заслуговувати особисті звіти комуністів про виконання статутних вимог, на засіданнях комсомольських бюро академічних груп і курсів, на комсомольських зборах — особисті звіти комсомольців про виконання Статуту ВЛКСМ.

Вдосконалюється і позаудиторна виховна робота з студентами. В зв'язку з значним збільшенням на факультеті студентів із країн Азії, Африки і Латинської Америки вирішено перетворити клуб інтернаціональної дружби, що працював раніше при кафедрі історії СРСР, в загальнофакультетський клуб і розширити його проблематику.

З'явилась і нова форма в системі контрпропаганди. Створено клуб «Історична наука в ідеологічному наступі». Щомісячно студентам надана можливість у вільній дискусійній формі обговорювати такі теми, як: «Патріотичні традиції радянського народу і банкрутство їх критиків», «Історичний досвід будівництва соціалізму в СРСР і психологічна війна», «Український буржуазний націоналізм і сіонізм на службі імпералістичної реакції», «Боротьба за мир та зброєносці «Хрестового походу» проти СРСР» тощо.

В бесідах беруть участь викладачі історичного факультету, запрошуються лектори Москви, Києва, Одеси. Крім того, бесіди «За круглим столом» з цієї тематики викладачами істфаку проводяться в Центральному лекторії товариства «Знання». На кафедрі історії стародавнього світу і середніх віків створюється клуб атеїста.

Зaproваджуються і інші форми й методи ідеологічної, політико-виховної роботи на факультеті.

Все це, на наш погляд, буде сприяти більш предметному підходу до формування у студентів комуністичного світогляду, утвердженню форм соціалістичної моралі, високої культури праці і поведінки, вихованню непримирності до буржуазної ідеології та моралі, виробленню у студентів уміння викривати фальшиву імпералістичну пропаганду.

А. ЛОЗОВСЬКИЙ,
секретар парторганізації
істфаку, делегат
партконференції.

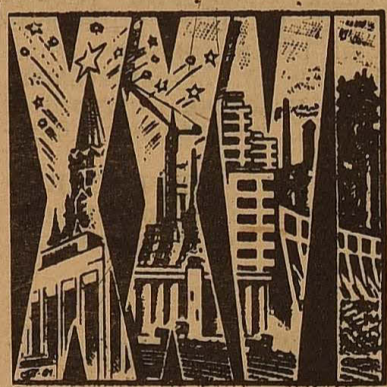
КОМУНІСТИ ТВОЄІ ГРУПИ

ВИПРОБУВАННЯ НА ЗРІЛІСТЬ

Студентам-історикам IV курсу є з кого брати приклад, на кого рівнятися в труді, в навчанні, в громадській діяльності: на курсі навчається четверо студентів-комуністів. Але сьогодні, напередодні загальноуніверситетської партійної конференції, нам хотілося б розповісти про нашу Люду Микитась, партійний стаж якої, між іншим, досить значимий — членом КПРС стала на I курсі, а кандидатом — ще до вузу, на Херсонському комбайнобудівному заводі. В університет Люда прийшла, твердо обравши свій напрямок в житті, пов'язуючи його і з історичною наукою (історією СРСР) і з напруженою партійною діяльністю, що все разом для Люди, по суті, нероздільне.

І це проявляється в її житті щодня, в кожній справі — і великій і малій. Мабуть, є певна закономірність в тому, що академічна група, в якій навчаються три комуністи: члени партбюро факультету Л. Микитась, М. Михайлуца, член бюро КСМ факультету І. Дацко, — на протязі всіх трьох років була передовою, носить звання «Краща група ОДУ», часто відзначалась подяками, преміями (так, нам надовго запам'ятається прекрасна подорож до Умані). Літню сесію склали з найвищим на факультеті процентом успішності. Лише одних відмінників четверо: це і Г. Краснокутський, який зараз ударно працює в семестровому будівельному загоні в гуртожитку № 8, А. Дяченко — член профкому університету, Г. Кадирбекова — політсектор курсу та Л. Микитась.

Люда нам часто говорить: коли студент активний громадський діяч, то він і навчається найкраще, найстаранніше. Чимало і відмінників і хорошистів групи, наших активістів, на кожному кроці оглядається на Люду, на її пристрасні справи: якщо може вона — значить, і ми можемо, повинні змогти. Люда — наш прекрасний взірць. Адже не кожний молодий комуніст заслуговує, щоб його вже на III курсі обрали членом партбюро факультету.

«Як я хвилююсь, друзі!...» — сказала вона нам тоді з цього приводу. — Але відчуття в мене таке, ніби я піднялась на вершину, важку, нездоланну, але світлу, і звідти все знайоме побачила по-новому; чіткіше і ясніше, у перспективі і взаємозв'язку». З ще більшим піднесенням стала працювати після цього Люда — і під час сесії і влітку — в Іллічівському порту, керуючи СВЗ. Чудовим була командиром тальманів! Як,

між іншим — і два роки тому після I курсу. Ми іноді запитують у Люди: «Звідки тебе стільки енергії, сили, завзяття, що нерідко працюєш за двох, а то й за трьох?» — і вона розповідає про маму, педагога, комуніста, ударника праці, про свою любов до Батьківщини, історію якої вона хотіла б не тільки знати, а й творити своїми руками, виховуючи молоде покоління для комуністичного суспільства. І можна згадати чимало справ на факультеті, до яких комуніст Л. Микитась доклала багато зусиль, часу, досвіду. Це, наприклад, і згуртування комсомольського бюро групи, пошавлення творчої діяльності клубу інтернаціональної дружби на II курсі, і робота комсорга штабу зведеного СВЗ університету, ідейно-виховне навчання бійців лінійних загонів на III курсі. А комсомольські конференції — районна та обласна! І багато-багато інших справ, котрі показують: невгамовне, кипуче життя — її рідна стихія, мов для альбатроса — ураган. Вона завжди в творчості, в пошуку. Сама багато працює над собою, над самоосвітою і підтягує інших — та не стільки повчачи, як своєю бойовою партійною діяльністю.

Ми живемо з Людою в одній кімнаті, то ж добре знаємо її не тільки по аудиторіях та засіданнях, знаємо як людину романтичного складу і в непомітних для стороннього ока сферах, знаємо її душевні естетичні смаки й уподобання. Наша кімната завжди на оглядах-конкурсах одержує перші місця (оді ось торшер і телевізор найкращі підтвердження сказаному), в кімнаті часто звучать вірші Шевченка, Некрасова, Маяковського, нашого улюбленого поета, читається вслух поетична проза Леонова, Шолохова, Загребельного, Гріна; кімнатою нерідко виїжджаємо на природу. Ми говоримо про це, щоб підкреслити: про комуніста нерідко складається враження, як про якусь однобічну, байдужу до поезії натуру, що далеко не так. Микитась давно переконала нас: справжнім комуніст і буває тільки тоді, коли він живе саме таким невгамовним, по-весняному розмаїто-гармонійним життям!

**Т. КРАМАРЕНКО,
А. УЛІТКО,
студенти IV курсу
істфаку, мешканці
кімнати № 17,
гуртожиток № 2.**

ПРАЦІВНИКИ НАРОДНОЇ ОСВІТИ! ПІДВИЩУЙТЕ ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАННЯ І КОМУНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ! ВСЕМІРНО ЗМІЦНЮЙТЕ ЗВ'ЯЗОК ШКОЛИ З ВИРОБНИЦТВОМ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 66-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

РЕПОРТЕР БЕРЕ ІНТЕРВ'Ю

ПРО НАЙГОЛОВНІШЕ, ПРО НАЙВАЖЛИВІШЕ

В діяльності кожної партійної організації є своя специфіка, свої особливості. Вони, ці особливості, продиктовані характером вирішуваних завдань, складом парторганізації та багатьма іншими факторами. Іноді ці особливості не такі вже й великі, але вони все ж є. І той, хто очолює парторганізацію, зосереджує свою увагу на цих, з його точки зору, найактуальніших, вузлових проблемах, від ефективності вирішення яких залежить успіх справи.

Це підкреслив товариш Ю. В. Андропов в своїй промові на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, на зустрічі з ветеранами партії.

Наш кореспондент звернувся до ряду партійних активістів з одним і тим же запитанням: «ЩО В ВАШІЙ РОБОТІ, ЯК СЕКРЕТАРЯ, ВИ ВВАЖАЄТЕ НАЙГОЛОВНІШИМ І НАЙВАЖЛИВІШИМ?».

СКОРОХОД Сергій Федорович, секретар партбюро механіко-математичного факультету, старший викладач.

— Партійне бюро механіко-математичного факультету всі свої зусилля спрямовує на те, щоб всебічно розвинути політичну свідомість мас, щоб людина, як говорив на червневому Пленумі товариш Ю. В. Андропов, виховувалась у нас не просто як носій певної суми знань, а перш за все — як громадянин соціалістичного суспільства, активний будівник комунізму.

109 викладачів, 40 комуністів, комсомольська і профспілкова організації спільними зусиллями прищеплюють студентській молоді глибокі ідейні засади, високу мораль та інтереси, високу культуру праці і поведінки. Найменшим проявом порушення трудової дисципліни комуністами партійної організації дається рішуча відсіч, приймаються особливі рішення і заходи, котрі допомагають значно підвищувати якість нашого виховання. І прикладів багато. Назву лише один: ударну роботу оперзагону на будівництві сьомого гуртожитку (командири — викладач В. Д. Діденко та студент В. курсу К. Бузіновський), котра ведеться в дві зміни. Незабаром гуртожиток буде зданий в експлуатацію.

На останньому засіданні партбюро комуністи вирішили підвищити і рівень практичних занять на політгодинах, щоб студентам не тільки викладали певний обсяг знань, а й опитували їх, вивіряючи ступінь засвоєння цих знань — ввести, так би мовити, зворотний зв'язок в навчанні. Вводиться, крім того, і постійний контроль лекцій з громадсько-політичної практики — з метою підвищити їх ефективність і давати їм чіткіший напрямок, адже вони нерідко підмінюються звичайною політиформациєю, що не одне теж: у ГПП своя мета, цілі, засоби, зміст, форми виховання студентської молоді.

Отже, життя кожного члена партбюро мехмату, в тому числі й секретаря, щодня сповнене наполегливих творчих пошуків, щоб якнайкраще розробляти і втілювати в життя рішення червеневого Пленуму ЦК КПРС. А це — найголовніше.

СКРЯБІНА Лідія Василівна, секретар партбюро деканату по роботі з іноземними студентами, викладач.

— Нашому колективу довірена почесна і відповідальна місія в справі підготовки національних кадрів для соціалістичних країн Європи, країн, що розвиваються — Азії, Африки і Латинської Америки. Цю роботу ми будемо в світлі рішень і вимог червеневого Пленуму ЦК КПРС.

В нинішньому учбовому році на кафедрі РКІ пройдуть стажування понад 500 студентів-філологів із УНР, Близько 400 студентів та аспірантів із 48 країн навчаються на основних факультетах ОДУ. Ключ до оволодіння своєю майбутньою спеціальністю вони одержують саме в нас. Отже, російська мова стає для них не тільки засобом пізнання, але і засобом вираження своїх почуттів.

На кафедрі працюють 37 викладачів. Досвідчені педагоги щедро діляться з іноземними студентами знаннями, знайомлять їх з радянською дійсністю, допомагають набувати ідейну переконливість, виховують не тільки знатючих свою справу спеціалістів для зарубіжних країн, але і патріотів, відданих своїй країні, які борються за національну незалежність, демократію і прогрес.

Ми розглядаємо підготовку національних кадрів як одну із сторін свого інтернаціонального обов'язку. Для роботи деканату, партбюро сьогодні, на наш погляд, характерний системний підхід, який забезпечує послідовне вирішення найбільш принципальних питань в житті колективу. Утвердилась практика складання комплексних планів навчання і виховання студентів — від прийому і аж до випуску. Така форма планування навчання дозволяє партійному бюро виступати значною організуючою силою, зосереджувати увагу викладачів на головних напрямках підготовки спеціалістів для зарубіжних країн.

Саме тому життя приносить нам численні приклади, коли і після повернення на Батьківщину бувші студенти залишаються нашими друзями, друзями Радянської країни, беруть активну участь в налагоджуванні і розвитку наукових і культурних контактів своїх держав з нашою країною.

Отже, сприяти всіма силами найбільш ефективно, високоякісному вирішенню всіх цих життєво важливих питань і стає голов-

ним завданням і нашого партбюро і моїм особисто — як секретаря.

ПРИСЯЖНИК Олександр Іванович, секретар партбюро хімфаку, доцент.

— На це вагоме запитання я можу дати тільки одну відповідь: найважливіше в роботі секретаря партбюро — ділове, жваве спілкування з людьми, щоб скрізь панувала атмосфера творчого пошуку, свідомої дисципліни праці, взаємна повага, вимогливість, нетерпимість до будь-яких порушень законності і моралі.

Важливе значення в такій роботі має єдність слова і діла, вироблення життєвих позицій комуністів і безпартійних в боротьбі з буржуазною ідеологією, наполегливо добиватися виконання ключових завдань, що вирішуються вузівськими організаціями: підготовка висококваліфікованих, політично-граматичних спеціалістів. Секретар партбюро не повинен відхилитися від обговорення гострих питань. Так, наприклад, до нас на факультет приходять в основному професійно грамотна та ідейно грамотна молодь, проте разом з цим спостерігається в деяких випадках дещо запізнале громадянське становлення, а то й політична наївність, утриманство, небажання працювати там, де цього вимагає сьогодні суспільство.

Як відзначав в своїй промові на Пленумі Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Ю. В. Андропов, «... ідеологічна робота все більше висувається на перший план». І ми повинні виходити з того, що формування свідомості студентської молоді — «... справа не тільки професіоналів-ідеологів»... Це справа всіх комуністів нашої парторганізації.

БОНДАРЕНКО Микола Михайлович, партгрупорг УЕМ.

Перетворюючи в життя рішення червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, партгрупа учбово-експериментальних майстерень за III квартал випустила продукції на суму 41 тисячу карбованців, що складає 107,9 процента. За звітний період знизилась собівартість виробленої продукції.

Партгрупа, яка нараховує 15 осіб, на чергових партійних зборах підвела підсумки соціалістичного змагання. На I місце вийшов цех електроніки (майстер Г. І. Ільченко), II місце зайняли робітники механічного цеху (майстер А. М. Пащенко), на III — столярний (майстер В. В. Ковальчук).

В авангарді соціалістичного змагання йдуть Б. М. Погорелов, А. М. Пащенко, Л. Я. Бараніца, О. Пучков. Вони показують приклад у роботі, працюють ударно, комуністично.

У партгрупі було проведено заняття по зміцненню трудової дисципліни. Кожний комуніст має громадське доручення, яке з честю виконує.

За високі показники в роботі, за виконання соціалістичних зобов'язань колектив учбово-експериментальних майстерень був нагороджений Перехідним прапором Міністерства вищої і середньої освіти СРСР. Своє постійне завдання вбачаю в необхідності сприяти ще більшим творчим успіхам свого колективу.

ЗМІЦНЮВАТИ ДИСЦИПЛІНУ

(ЗБОРИ НА ЮРИДИЧНОМУ)

На юридичному факультеті відбулися збори студентів-комуністів і комсомольського активу, котрі проживають у гуртожитку № 4.

На цих зборах була обговорена актуальна тема дисципліни в гуртожитку. Тут виступили секретар парткому університету доцент Л. Х. Калуст'ян, доцент кафедри трудового, земельного та колгоспного права І. І. Караш, студент А. Тишковський, заступник декана І. А. Крючатов.

За порушення правил проживання у гуртожитку із університету відчислені студенти А. Кузнецов і К. Бондаренко.

Комуністи і комсомольці юридичного факультету дали відповідну оцінку порушникам, та внесли пропозиції по поліпшенню дисципліни у гуртожитку та на факультеті.

С. ЛИТВИНОВ,
студент V курсу
юридичного факультету,
секретар комсомольського бюро.

ГОДИННИКИ КАРПЕНКА-КАРОГО

У світлиці меморіального будинку І. К. Тобілевича (Карпенка-Карого) на «Хуторі Надія» Кіровоградської області віднедавна мелодійним передзвоном зустрічає відвідувачів мистецької роботи настінний годинник, виготовлений 1830 року лондонськими майстрами. Під час війни цей, а також старовинний маятниковий годинник-велетень з ідальні

були пошкоджені і понад сорок років не йшли. Подарував їм друге життя сільський умілець, працівник Хмельської дільничої лікарні Маловисківського району Кіровоградщини Леонід Назаренко.

Абсолютно точно відлічують нині час обидва годинники, котрі стали після реставрації такими ж, як за життя видатного драматурга.

М. УСПАЛЕНКО.

РОЗПОВІДЬ ПРО ГРУПУ

МИ—КОМСОМОЛЬЦІ!

На перерві між лекціями я підійшов до двох юнаків-першокурсників, що стали біля вікна і жваво про щось говорять. Познайомившись. Ставлю запитання руба: що їх привело на істфак? І чую: «Любов до історії». Це відповів студент групи № 2 Сергій Любомудров.

— А точніше, — додає Юрій Цимбалістий, староста цієї ж групи, член курсового бюро КСМ, — любов до історії КПРС. Єдина дорога на все життя. Хоча, признаюсь, не раз манили й інші дороги, бо їх таки чимало в житті нашої молоді. От прочитав, наприклад, статтю в «Молоді України», «Нам спокій тільки сниться!». В ній ідеться про те, що 140 комсомольців з різних областей республіки, одержавши комсомольські путівки, прилетіли до Волгодонська на будівництво Ростовської атомної електростанції. І зацемило на серці. Якою прекрасною романтикою віє від слів командира харківського загону Людмили Суцєвої: «Наші бабки будували Дніпрогес, а ми їдемо будувати

атомну...». А чому б і мені не докласти своїх рук саме там?! І таких прикладів багато.

— Але в нас своя романтика — історія. Адже недаремно все своє свідоме життя вивчали її, як могли, захоплено «ковтаючи» книжки і про минуле суспільства, про становлення Радянської держави, про величне життя В. І. Леніна, про партію, революціонерів!...

Я вже зрозумів, що в цих юнаків, пристрасних комсомольців, історія знайшла справжніх бойових прихильників, учителів, дослідників, але мене зараз цікавить трохи інше: початок життя групи, становлення колективу. Відповідає Сергій:

— Чітко окреслити це явище зараз ще важкувато: тільки починаємо свій студентський шлях. Але ясно одне: всіх нас захоплює навчання, студентські проблеми, ділові будні, які приносять так багато несподіванок, радощів, бо радує все: аудиторії, кабінети, читальні зали, гуртожиток, де продовжується спілкування між нами, хоча й в іншій формі,

жваві бесіди з куратором про панораму світу, скажімо: про Вересневе повстання в Болгарії, про те, що на Малих Антіллах з'явилася ще одна незалежна держава — федерація Сент-Крістофер і Невіс, про події в Чилі, в Багдаді, про орбітальну наукову станцію «Салют-7», про молодих героїв Великої Вітчизняної війни... І ще — заняття на відділах ФОПу (піонервожатого, лектора, агітатора тощо)... Роботи чимало! Бо ми не тільки студенти, а й комсомольці, маємо виховувати самих себе з позицій колективізму, партійності, громадсько-політичної практики, тобто повинні багато ще і самі вчитися і в той же час творчо, по-ленінськи працювати для суспільства, не шкодуючи сил і часу. Цього вимагає обраний нами шлях, майбуття професія, змістовне життя радянської молоді.

Я щиро подякував юнакам за бесіду і побажав щасливих успіхів і їм і їхнім друзям по навчанню.

А. КАРМІННИЙ.

СПОРТИВНІ ВІСТІ

«Південна осінь»

Третій рік спортклуб Одеського університету ДСТ «Буревісник» проводить традиційні змагання з спортивного орієнтування «Південна осінь».

В них беруть участь спор-

тсмени Одеси та інших міст Радянського Союзу. І на цей раз в Кодимському районі в урочищі Чебанка зібралось майже 200 спортсменів із Горького, Новоросійська, Херсона, Архангельська, Дніпропетровська, Черкас, Вінниці.

Тепла осінь дарувала спортсменам усмішки сонця. Поляна, на якій розкинулось наметове містечко, була встелена золотим килимом листя.

Три дні змагались спортсмени в чотирьох групах: в групі «А» змагались найсильніші, в групі «Б» — спортсмени III-го розряду і безрозрядники.

По сумі трьох днів у жінок перемогу одержала Ніна Ільницька, кандидат в майстри спорту із Арханге-

льська. Одеситам приємно буде знати, що Ільницька випускниця юрфаку ОДУ 1981 року.

Серед чоловіків переможцем став майстер спорту з Кишинєва Юрій Ніфонтьєв.

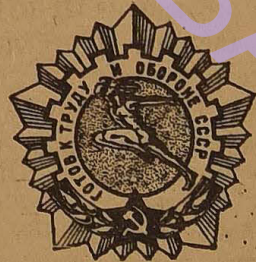
Змагання показали добрий рівень підготовки спортсменів університету. Так, з двох днів студент геофаку Василь Бородин посів III місце. Випускниця мехмату Неля Чорна зайняла VI місце. Впевнено виступили спортсмен фізфаку Фінке Ульріх і студентка геофаку Клавдія Шерепера. Призерами по групі «Б» стали Ольга Лопушанська і Ірина Щєпакова (мехмат).

В організації змагань велику допомогу надав виконком Кодимської райради народних депутатів (голова тов. С. С. Шутяк) і Кодимський райспорткомітет (голова тов. А. Мураховський), за що учасники і оргкомітет змагань висловлюють подяку.

П. ГУСАК,
заст. головного
судді змагань.

I місце — факультет РГФ,
II місце — фізичний,
III місце — геолого-географічний,
IV місце — біологічний,
V місце — історичний,
VI місце — хімічний,
VII місце — механіко-математичний,
VIII місце — філологічний,
IX місце — юридичний.

Д. ЄРМАЧЕНКО,
ст. викладач
з позакласової роботи.

Редактор **В. НІКОЛАЄВ.**

«РОСА».

Фотоетюд Г. Петренка.

КУТОЧОК РЕЦЕНЗЕНТА

ПРО ВЕЛИКОГО МАЙСТРА

У світ вийшов альбом «Микола Пимоненко» («Мистецтво», 1983 р. — 107 стор., 4 крб., 90 коп., автор-упорядник І. В. Огієвська. Текст укр., рос., англ., фр., нім., ісп. мовами). З неабияким піднесенням зустрічають його всі шанувальники українського образотворчого мистецтва, а особливо художники, викладачі та студенти багатьох наукових закладів. Поети створюють проникливі рядки до окремих картин.

Недивлячись на те, що видання порівняно не дуже містке за обсягом (в ньому всього 75 репродукцій, а художник залишив близько 200 закінчених полотен, понад 400 етюдів, велику кількість малюнків), в ньому досить змістовно і переконливо подані всі етапи становлення і розвитку творчої індивідуальності митця. Тут і картини періоду навчання в Малювальній школі, в Петербурзькій Академії художеств, і зрілого періоду — коли Пимоненко енергійно займався громадською та викладацькою діяльністю в Києві, брав участь у виставках передвижників і в Петербурзі і

на Півдні — в Одесі, в щорічних салонах Парижа і Мюнхена.

Представлено побутовий жанр, історичний, портрет, пейзаж. Всі його роботи загальною (наприклад: «Весілля в Київській губернії», «Біля колодязя», «В похід», «Жертва фанатизму», «Перед грозою», «Збирання сіна», «Пастушки», «Біля річки», «Жниця», «Квіткарка», «Брід», який, між іншим, знаходиться в Одеському художньому музеї, і багато інших, портрети близьких, друзів) свідчать про глибоке знання народного побуту, народного життя, звичаїв, історії, природи рідного краю, їх недаремно називали перлинами геніального таланту, а самого автора — художником великої внутрішньої сили.

Друг Рспіна і Врубеля, художник перехідної епохи, Пимоненко жив тривогами й надіями передреволюційної Росії. В час, коли народжувались, діяли і розпадались різні мистецькі угруповання, він своєю творчістю, ідейно, соціально загостреною, знаменував прогрес мистецтва, був проїнятий пошуком ідеалу

краси, прагненням відчутти глибини життя. А вступна стаття упорядника — своєрідне поєднання біографічного начерку з мистецтвознавчим дослідженням — дає читачеві можливість по-справжньому зрозуміти слова І. Ю. Рспіна про Миколу Пимоненка: творець «не забудеться краєм за свої правдиві і милі, як Україна, картини і дивні картинки». Ці слова — дивовижно пророчі: численні в наш час статті, монографії, альбоми, книга (в серії про видатних), персональні виставки, студія ім. Пимоненка в мальовничому селі Малютянці на Київщині, котре для художника мало значення, мабуть, не менше, ніж для російських митців Абрамцево (в Малютянці створені найкращі пейзажі) і т. д. — все це яскраво свідчить про велику любов і шану українського народу до чудового майстра пензля, борця за краще майбутнє.

Значимий пізнавальний і виховний заряд несе в собі і даний альбом. Виконаний на достатньо високому, художньо-поліграфічному рівні, він стає гарним сувеніром для кожного, хто цінує мистецтво, і, одночасно — фактом великого культурного значення.

А. БОСОВ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).